

РЕШЕНИЕ

№ 6313

гр. София, 28.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 30.09.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **3870** по описа за **2022** година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение № 820 от 08.03.2022 г., постановено по НАХД № 16938/2021 г., по описа на Софийския районен съд, НО, 116 състав, е потвърдено Наказателно постановление (НП) № Р-10-842/09.11.2021 г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на „Ц. Р. И. Фонд“ А. е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лв. на основание чл. 221а, ал. 2, т. 1 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа (ЗППЦК), за нарушение на чл. 100н, ал .1, вр. чл. 100т, ал. 1, изр. първо, предложение второ.

Срещу така постановеното решение е подадена касационна жалба от санкционираното дружество, с която се иска отмяна на съдебния акт като неправилен. В допълнително депозирана жалба се поддържа, че районният съд е подходил бланкетно към разглеждането на сезиращата го жалба и е преповторил недоказани твърдения от наказателното постановление. Неправилно в НП и в решението било отбелязано, че не са депозирани възражения срещу съставения срещу дружеството акт, което не отговаряло на действителността. В съдебно заседание касаторът не е представляван.

Ответникът – Комисията за финансов надзор, чрез юрк. Л., в съдебно заседание и в

писмен отговор на касационната жалба заявява становище за неоснователност на същата и моли решението на районния съд да бъде оставено в сила. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релеванните с жалбата касационни основания и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, установи следното:

Касационната жалба е допустима - подадена е в срок, от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол. По същество е неоснователна.

От фактическа страна решаващият състав на СРС е установил, че при извършена проверка от страна на служители на КФН на „Ц. Р. И. Фонд“ А., вписано под № РГ-05-1235 в регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за Комисията за финансов надзор (ЗКФН), воден от КФН, и като такова - адресат на разпоредбите на Закона за публичното предлагане на ценни книжа (ЗППЦК), дружеството не било представило на обществеността годишен финансов отчет (ГФО) за дейността си за 2020 г., в законоустановения 90-дневен срок от завършването на финансовата година, а именно - до 31.03.2021 г.

От извършената справка в интернет страницата на „Българска фондова борса“ АД за емитенти, които разкриват регулирана информация било установено, че касаторът използва за оповестяване на дължимата информация обществеността интернет портала, достъпен на адрес <http://www.infostock.bg/>. при извършена справка в масива на интернет портала било установено, че в законоустановения срок до 31.03.2021 г. „Ц. Р. И. Фонд“ А. не е представило пред обществеността ГФО за дейността на дружеството за 2020 г. по реда на чл. 100т, ал. 3 от ЗППЦК. Такъв е бил представен след законоустановения за това срок, на 17.05.2021 г., чрез интернет портала, достъпен на адрес <http://www.infostock.bg/>. За извършеното нарушение бил съставен АУАН, въз основа на който е издадено и процесното наказателно постановление.

За да потвърди така издаденото НП, районният съд е приел, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени от длъжностни лица в пределите на тяхната компетентност, спазени са императивните процесуални правила при издаването и на двата административни акта - тяхната форма и задължителни реквизити, съгласно разпоредбите на чл. 40,42, 43, ал. 5, чл. 57 и чл. 58, ал. 1 ЗАНН. Констатирано е пълно съвпадение между установените фактически обстоятелства и тяхното последващо възпроизвеждане в атакуваното НП, като са спазени давностните срокове по чл. 34 ЗАНН. От гледна точка на приложението на материалния закон съдът е формирал извод, че извършеното нарушение е категорично установено, като от доказателствата по делото безспорно се установява, че санкционираното дружеството не е изпълнило вмененото му от закона задължение да представи пред обществеността ГФО за дейността си за 2020 г. в законоустановения срок - до 31.03.2021 г., а това е било сторено на 17.05.2021 г.

Така постановеното решение е правилно.

Не е спорно, че касаторът е субект на задължението по чл.100н, ал.1 от ЗППЦК, тъй като е вписано в регистъра на публичните дружества и други емитенти на ценни книжа по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗКФН. Не е спорно и че дружеството не е подало ГФО в срок, съгласно чл. 100н, ал. 1 ЗППЦК. Следователно, извършването на нарушението е категорично установено, поради което законосъобразно е ангажирана отговорността му за него. Наложена санкция е в законоустановения минимум и няма възможност

да бъде намалена, а както правилно е приел и районният съд, не са налице основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН, тъй като извършеното нарушение не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с останалите нарушения от същия вид.

Оплакването на касатора, че в решението, както и в НП, било неправилно отбелязано, че възражения срещу акта не са постъпили, макар и основателно, не може да повлияе върху изводите относно законосъобразността на процесното наказателно постановление. Наличието на възражение срещу АУАН несъмнено поражда задължение за наказващия орган да го обсъди. Въпреки че в настоящия случай това не е сторено, което представлява процесуално нарушение, то не е съществено, тъй като правото на защита на дружеството е гарантирано чрез възможността да обжалва самото НП, което, видно от делото, е сторено.

В заключение, в рамките на дължимата от касационната инстанция проверка не се констатират отменителни основания, поради което решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски в производството на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, определени на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 80 лв.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2, предл. първо АПК, вр.чл.63в ЗАНН, Административен съд София-град, X. касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 820 от 08.03.2022 г., постановено по НАХД № 16938/2021 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 116 състав.

ОСЪЖДА „Ц. Р. И. Фонд“ А., ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисията за финансов надзор сума в размер на 80 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: